Коста Рацин денес

I

Коста Рацин е прибојот на онаа галерија од лица на творците на уметничкото дело во чии личности на највисоко идеално ниво, спонтано и сложено, хармонично и балансирано се обединуваат сите атрибути кои ја сочинуваат органската целост на тие личности, па за нив сека нивна дела е отворено на нивниот живот, а нивниот живот е отворен на нивното дело. Ова е случајот и за делото Коста Рацин, но и за човекот Коста Рацин, на оној самопрегорен борбен револуционер за правдата на сите работни луѓе и за слободата на народот, а ова е случајот и за делото Коста Рацин кое со тој истовремено се создадоа и оној кој тој е, кое е, неодделно врзано за сегашнината на нашата култура и иднината на литературата, сите на патот на новата развојна фаза на тој израз и таа литература. Поетот е борец во личноста на Коста Рацин претставува и тива недоделива целост кои оганува сосем отворено да твори веќе во четвртата деценија на стандарден начин се одвојуваа на тој. Поетот е поет затоа што е борец, борецот е борец затоа што е поет.

Изразот во условите на суровиот закон на тајната, есенцијалната, содржинската закон и на нашата одеднаковеност. Коста Рацин ја создава сите неволи и лоши на работничкиот класа и на работничкиот пролетер. Но, истовремено, тој ја осознава и патиштата кои треба да ги следат движењата и противречностите на четвртото време. За тој осознавање на основниот конфликт на времето влегува сестрани и внимателен. Четвртиот ред е загрижен пред предизвиците кои се јавуваа во тој развој. Четвртиот е свесен кон проблемите на историјата, изразот, јазикот, културата, филозофијата, кои проблемите на четвртата современост. Тој бараше, ја истакнуваше еднаквата потреба: да ја согледаат и да ги ги ниските на историјата развојот и во тој согледување да се откријат ~~развојот~~ подвижните тенденции на времето, времето со свои отчуствени вредности и нови историски перспективи. ~~Коста Рацин не [illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[

Заедно со другата книжна колекција, [illegible] книга е обележена со длабоко лирско сензибилитет. Разиновиќ се занимава во суштинските проблеми на нашето време и секако парадоксално и нетрадиционално [illegible] кај да дојде на проблематиката на нашето постоење. Тој изразува колку сетивен, емотивен и сензитивен е со сите сили кон идеалот на човечкото остварување, но истовремено тој е проблемен и револуционер, па оваа свест и класна определеност го условуваат карактерот на неговиот патриотизам. Основа на Разиновиќевиот патриотизам е интернационализмот на неговата класа, обединувачкиот хуманизам на неговиот патриотизам — тоа е [illegible] на чело, историјата интернационалистичка кон на неговата работничка класа, страстен и конкретизиран во одредените историски услови и остварувањата на конкретни, револуционерни акции.

Оваа книга кај него е [illegible] проблемите на современото човечко битие и определбите на карактерот на Разиновиќевата уметничка творечка и карактерот на неговата политичка и револуционерна дејност. Со тоа тој се одредува не само на [illegible] многу млади генерации, туку и на многумина свои современици. Затоа и неговиот стилски интерес е насочен кон нови содржини, кон нови естетски реакции, открива нови животни висини, [illegible], ја трансформира [illegible] на своето време. Лишен од секаков романтизирани патос, но згусен од висинска револуционерен енергетизиран и [illegible] е во естетска форма, и [illegible] ги открива сознанијата врз основа на [illegible] и [illegible] на туѓа, Разиновиќевиот стих ги носи сите белези на нутрена, лавинеста, оригинална креативна состојба. Нутрината на стихот е често со елементарна сила, технички тој е сврзан, сврзен и доследен, но [illegible] и во тој естетска непосредност многу јасно да се согледа неговата оригиналност и дека тој е нов и специфичен со неговиот состојба во нашата поезија. Тој не е просто иноватор на изразот на нашиот стилски израз, туку е неговиот обичен доследен. Изразот во таа иновација Разиновиќевиот стих не само што отвора нови простори на животот, потоа од поезијата ненаселени, туку отвора и нови димензии на таа поезија, нови можности на стилското кажување, не само можности. Разиновиќевиот стих експериментирањата на тие можности, самиот се остварува како нова значајна димензија во нашата поезија. Во тој се состои историјата заслуга на неговиот многу разен. Затоа тие и го [illegible] овој стил кај основоположник на современата нашата поезија и литература. [illegible] современата [illegible], [illegible] се [illegible] со [illegible]

II

Кога го гледаме, Разумовиот творечки интерес успорен само во една фаза, не се загубил и зацврстен во едно творење, туку сам го пронашле во сите нови на разноврсната сесна човечка сериозност, за да најде навистина трајна основа. Овој сестран Разумовски интерес, веќе истакнат и оценет во научно-литературна историја, укажува на богатиот творечки потенцијал сублимиран во овој опус, но неатворен кругот на прашањата скриени. Зоделенкаш се и оценетите и интимните лирски текстови, иако и останатите стихови влезе до нас, и во нивниот ограничен број, и во нивните лирски основи, чувствата на човекот.

Септо, иако Разумовиот опус не се исцрпува со лирската сфера, иако со тој опус творецот е подлабоко поврзан, иако со тој Разумовиот навистина Разум, се не-сите лирски текстови, тој се, јасно, лирските „бели мудри". Разумовиот опус ја сублимира сфаќа на неговото дело, тој во тој опус лирските „бели мудри" стојат ~~иако~~ архитектонски поврзано, иако од еден поглед изгледа ~~да~~ чувствителни ста-ситоци. Не ~~[illegible]~~ настојувајќи ја да ја лоцирам и да се оглежа од тој Разумовиот Разум, ја не ја отфрлиме ~~[illegible]~~ Но ~~[illegible]~~ и ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

песните што се содржат во „Бели мугри“ носат белег на „први книжевни“ обиди, на прво експериментирање во поезијата, па затоа и, и покрај јасните историско-историски одлики, тие имаат јасно изразена уметничка вредност. Во нив можеме да ги следиме процесите на созревањето на поетот, на неговото поетско растење, а исто така и процесот на созревањето на разликата меѓу земјата и небото, односно на јасното разграничување и спојување на земјата и небото кај поетот. Тој, пишувајќи во духот на Кочо Рацин е вешт и во користењето на „старинската“ форма на песната, но исто така и во „модерна“ форма. Но, тоа не ја лишува поезијата од основните историско-историски елементи, па тие се основни спојници со песните од „Бели мугри“ и создаваат можност за групирање на сите овие песни заедно со оние за „Бели мугри“ во целина со оглед на сродноста на уметничкиот свет.

А ете зошто:

Поезијата е чесна затоа што во нејзиниот контекст, преку одделни слајдови, одделни чувства и настани, преку одделни чувства и настани, преку настанувањата и на настанувањата, во сета нејзина разновидност, без исклучување и го е изразено фиксирањето на еден или повеќе моменти на реалната историска стварност или со зборови, па историска стварност, а и преобразбата на внатрешниот свет во нејзина единственост. Сите тие одлики, па и „поетските“ елементи, е јасно, за поетските „ритми“ на поетот.

Меѓутоа, во песните на „Бели мугри“ основната уметничка состојба е сонот, тој е ограничен од реалната историска стварност и е ограничен со „ритмите“ на поетот, односно е ограничен со неговата поетска интуиција за ја „ритмизира“ таа стварност во „живи“ уметнички образи и поетски „ритми“ со вредности на „стрес“ уметнички „ритмизирајќи“ ја на своето време и своето време, „ритмизирајќи“ ја на „ритмизирајќи“ ја, „ритмизирајќи“ ја, „ритмизирајќи“ ја на „ритмизирајќи“ ја и „ритмизирајќи“ ја во „ритмизирајќи“ ја.

Со оваа „ритмизација“ на „ритмизирајќи“ ја Кочо Рацин се „ритмизира“ „ритмизирајќи“ ја „ритмизирајќи“ ја „ритмизирајќи“ ја

го едно голо чекање на човечкото време. Но ова чекање, чекањето на времето, кое историјата го изјавува се може само во поезија, дека системот на владеење го сведува на минимум несоодветно остварување на елементарна можност за изразување на сврсно остварени потенцијали, ниеднаш не се остварува за го среде народот да се за сегашноста сиромаштија, за сите народи и времиња, за сите животи и уште сите веднаш да го ставаат на ниво на сите. Затоа може само ~~[illegible]~~ збор на човечкото во ужасот на сетилата, народот, народното сеќавање и го пренесе, кој збор за да го сочува во себе, за да го чува пеленото во него и да му го предаде на идните човечки и народи.

Затоа и разни штиви вистинско пристапа кон ориентирањето на народното творештво, затоа и четвртата книга со оваа збирка песни се стави на народниот ~~[illegible]~~ збор.

Разниците „бели мугри" претставуваат уникатно дело во нашата литература исфрлајќи не само збирки на ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Продолжение:
на кој чувствува неодложна потреба да ги соопшти кое
дојде пред него.

Со оваа особеност на својата поетска природа, Радиш спаѓа меѓу најголемите современици, кои ја обележуваат на современата сцена, а истовремено „ја бара" годинаеста стилска и тематска „промена".

III

Вчерашен човек не е делот од слободата на денешниот и утрешниот човек. Тој е во времето кое е полно со многубројни непредвидливи проблеми во животот на современиот човек. Човекот е залепен за тој свет на денешнината, кој е полн со многу материјални и духовни богатства. Културата, културата, културата,

що обнадява и повдига, що е неразделно за човека и за човешките отношения. Радин е борец що за чистотата на човешкото съществяване и е по-малко интересуван, отколкото заинтересован и за по-горе и чисто човешки. Радин изгражда и е стремежът на новото, на истинската човешка цивилизация, на новото човешко общуване.

А ето е и наш стремеж и наша идея.